

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ОДЕСЬКА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ»
КАФЕДРА СОЦІОЛОГІЇ ТА ПСИХОЛОГІЇ

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Перший віце-президент, ректор
В.В. Завальнюк

«_____» _____ 2017 року

ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Історія психології

освітньо-кваліфікаційний рівень	бакалавр
галузь знань	0301 «Соціально-політичні науки»
напрямок підготовки	6.030101 «Соціологія»

Розробник (-и) програми: к.політ.н., доц. Короход Я.Д.
Схвалено на засіданні кафедри соціології та психології
(протокол № 1 від 29.08.2017 р.)

Завідувач кафедри _____ (В.О Лефтеров)

Перевірено
Гарант освітньої програми _____ (В.О.Лефтеров)

Перевірено
Декан _____ (Д.В. Яковлев)

Перевірено
Начальник НМВ ЦООПАР _____ (А.М.Ізовіта)

Погоджено
Директор ЦООПАР _____ (О.П. Ващук)

Погоджено
Віце-президент,
проректор з навчальної роботи _____ (М.Р. Аракелян)

Рекомендовано Навчально-методичною радою НУ«ОЮА»
(протокол № _ від _____ 2017 р.

Одеса – 2017

1. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Предметом курсу «Історія психології» є вивчення процесу розвитку поглядів на природу психічного. Завдання курсу полягає в тому, щоб показати важливість знання історичних коренів наукових знань для адекватного осмислення системи ідей та категорій, що утворюють сучасний план психологічної науки.

В курсі «Історії психології» студенти опановують навички аналізу психологічних концепцій, навички ведення дискусії, роблять крок до визначення свого погляду на наукові проблеми.

Курс «Історія психології» належить до циклу професійної та практичної підготовки напрямку «Психологія». Цей курс викладають у 1 семестрі на першому курсі. Цей курс базується на знаннях студентів, які вони отримали, вивчаючи суміжні курси зі шкільної програми.

Оскільки курс «Історія психології» знайомить студентів з процесом розвитку психологічної науки та дослідженнями видатних психологів, то знання, які студенти отримують в процесі його вивчення стануть в пригоді в процесі вивчення дисциплін теоретичного та прикладного характеру, як циклу дисциплін самостійного вибору навчального закладу, так і циклу дисциплін самостійного вибору студента.

Метою навчальної дисципліни «Історія психології» є засвоєння студентами загальної логіки, закономірностей та хронології становлення, розвитку психологічних знань в контексті загальної історії науки; ознайомлення із процесом історичних змін, принципів та методології науки; вироблення критичного, недогматичного погляду на різні психологічні теорії, вміння визначати їх переваги та слабкі сторони.

Завдання:

1) вивчення основних етапів і умов становлення психологічного знання в контексті розвитку науки і культури певного історичного періоду;

2) аналіз творчих ідей та наукових досліджень відомих зарубіжних та українських психологів та вчених, які зробили внесок в розвиток психологічної науки;

3) вивчення основних напрямків і шкіл у світовій та вітчизняній психології в їхній історичній динаміці;

4) формування цілісної картини генезису психологічних ідей;

5) знайомство з основними напрямками розвитку сучасної психології.

Програма курсу передбачає синтетичне поєднання споріднених фахових дисциплін, що сприяє успішному засвоєнню фахових знань.

Після опанування курсу студенти повинні **знати:**

- розвиток наукових поглядів на психічне життя людини;
- основні типи інтерпретацій психологічної реальності;
- основні проблеми психології на різних етапах формування науки;
- основні методологічні принципи історико – психічного дослідження;
- основні методи психологічних досліджень;
- зв'язок психології з іншими науками.

Уміти:

- працювати з першоджерелами основних теорій історико – психологічного процесу;

- володіти науковою термінологією;

- розуміти та вміти з'ясовувати витоки основних психологічних проблем;

- використовувати знання з історії психології для усвідомлення завдань розвитку цієї науки в цілому;

- володіти основними методологічними засадами психологічних досліджень.

Мати навички:

- планування та проведення історико-порівняльних досліджень засобами біографічного, тематичного, категоріально-понятійного, логіко-структурного аналізу життєвого шляху вчених та їх наукової спадщини;

історичної реконструкції генезису наукових ідей і теорій, виявляти зв'язки у розробці психологічних проблем, проводити співставлення теорій і концепцій.

2. ТЕМАТИЧНИЙ ВИКЛАД ЗМІСТУ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Тема 1. Методологічні засади історії психології.

Історія психології як наука. Місце і значення історії психології в системі наукового пізнання. Предмет та об'єкт історії психології та її основні принципи. Поняття про натуралістичні та персоналістичні концепції. Основні методи історії психології. Взаємозв'язок історії психології з іншими науками. Періодизація науки історії психології.

Тема 2. Психологічні погляди у Стародавньому Китаї та Індії.

Психологічні уявлення первісних народів. Міфологія як рання форма світогляду людства. Антропологічні міфи. Перші пояснення походження психіки людини.

Психологічна думка у Стародавньому Китаї. Коротка історія Китаю та огляд основних релігій (конфуціанство, даосизм, будизм) як підстави, на яких виникли психологічні уявлення в китайській філософії. Соціально-психологічні уявлення Стародавнього Китаю. Уявлення про природу людини у Стародавньому Китаї.

Психологічна думка Стародавньої Індії. Коротка історія Індії та огляд індуїзму, як підстави, на якій виникли перші уявлення про психіку людини. Перші письмові джерела індійської культури (Веди, Упанішади, Махабха-рата).

Основні поняття індійської філософії, які мають відношення до психологічної думки (брахман, атман, карма, гуни). Пояснення соціальної природи людини та сучасні кастові різниці в Індії.

Критика сучасної літератури, яка спекулює на різницях західної та східної філософії.

Підсумки розвитку психологічної думки у стародавніх культурах.

Тема 3: Розвиток античної психології.

Коротка історія античності, її внеску до розвитку сучасної європейської та світової цивілізації. Більш докладний розгляд історії та культури Стародавньої Греції як колиски усіх більш пізніх європейських культур.

Розвиток філософії у Стародавній Греції. Психологічні уявлення у вченнях досократиків (Анаксимандр, Геракліт, Парменід, Алкмеон та інші). Поняття "логос" та "нус".

Розквіт філософії у Стародавній Греції. Софісти, кіники та стоїки. Атомістичне вчення про душу (Демокріт, Епікур). Вчення про душу Платона та Аристотеля. Ідеї активності та цілеспрямованості суб'єкту у працях Аристотеля. Загальний аналіз уявлень про душу, психологічні процеси та типологічні різниці в античній психології. Підсумки розвитку психологічної думки в античний період.

Тема 4. Психологія у Середні Віки та епоху Відродження.

Психологія у країнах Арабського Сходу. Коротка історія Арабського Сходу. Огляд основних течій ісламу, вплив релігійних уявлень на формування філософії в арабських країнах.

Уявлення про природу людини в арабській філософії. (Ібн Габирол, Фарабі та інші). Внесок арабських лікарів та філософів у розвиток психологічних знань у Середні Віки (Ібн Сіна, Газалі, Ібн Рушд та інші).

Загальний аналіз уявлень про душу, розум та психічні процеси в арабській філософії.

Психологія у Країнах Європи. Коротка історія європейських народів періоду Середньовіччя. Загальна характеристика середньовічної європейської філософії та уявлення про душу у ній (Августин, Гюго Сен-Вікторський, Альбер Великий). Виникнення та формування томистської психології (Фома Аквінський).

Загальний аналіз уявлень про душу, розум та психічні процеси у середньовічній європейській філософії. Проблема взаємопроникнення культур. Підсумки розвитку психологічної думки у Середньовіччі.

Загальна характеристика епохи Відродження. Появлення гуманістичних ідей в філософії. Становлення природньонаукового напрямку у вивченні людини. Розвиток анатомії та медицини та їх вплив на розуміння душі та її функцій.

Розвиток уявлень про особистість в епоху Відродження (Пікоделла Мірандола, Еразм Роттердамський). Основні центри розвитку науки в Італії, Іспанії, Германії, Франції. Психологія Ф.Бекона та завершення етапу розвитку психології у рамках вчення про душу. Підсумки розвитку психології в епоху Відродження.

Тема 5: Розвиток психологічної думки Нового часу (17 ст) та психологія в епоху Просвітництва (18 ст).

Загальна характеристика розвитку науки у 17 столітті.

Виділення Р.Декартом свідомості як атрибута духовної субстанції. Концепція людини в системі Декарта. Історичне значення Декарта для подальшого розвитку психології. Виникнення психофізичної проблеми в психології.

Етика Б.Спінози, його вчення про душу, афекти та людську свободу. Рішення Спінозою психофізичної проблеми.

Проблема вільної особистості та свідомості у працях Т.Гобса. Дж.Локк як засновник емпіричної психології свідомості. Проблема пізнання та афектів у працях Дж.Локка. Психологічні ідеї Г.Лейбніца.

Загальна характеристика епохи Просвітництва. Просвітителі та їх внесок у становлення великих націй. Особливості епохи Просвітництва в європейських країнах.

Становлення емпіричного напрямку у французькій психології 18 століття. Розвиток вчення про свідомість у працях Е.Конділля, І.Ламетрі, К.Гельвеція. Постановка проблем суспільної обумовленості та свідомості людини (К.А.Гельвецій, Д. Дидро). Природньонауковий підхід до свідомості (І.Ламетрі, П.Кабаніс). Поява та розвиток асоціативної психології (Д.Берклі, Д. Юм, Д.Гартлі)

Тема 6: Становлення емпіричної та асоціативної психології у 19 столітті.

Емпірична та раціональна психологія Х.Вольфа. Антропологія Е.Канта. Психологічні ідеї І.Фіхте про діяльність та діяльного суб'єкта. Ідеї Шелінга про розвиток природи та свідомості. Психологія Г.Гегеля. Матеріалістичний підхід до розуміння психіки Л.Фейербаха.

Психологія І.Гербарта, його вчення про свідомість та пороги свідомості. Ідеї Гербарта про застосування математики до психології. Школа Гербарта.

Загальна характеристика етапів та напрямків у розвитку асоціанізму. Класичний асоціанізм Т.Брауна та Дж. Міля. Ментальна хімія Дж.Міля. Криза асоціанізму в психології А.Бена. Еволюційний асоціанізм Г.Спенсера. Вплив ідей біології та досягнень у фізіології на розвиток психології.

Тема 7: Виникнення психології як самостійної науки у 19 ст.

Основні відкриття у фізіології (Дюбуа-Реймон, Белл, Вебер, Гельмгольц), які стали підставою для оформлення психології як самостійної науки. Психофізика Г.Фехнера, Основний психофізичний закон та варіанти його виразу (Г. Фехнер, С. Стівенс). Психометрія Ф.Дондерса. Лабораторія Ф. Гальтона та його внесок у розвиток психодіагностики. Школа В.Вундта та його програма будування психології як самостійної науки.

Сучасна психофізика. Проблема закону та методу в психології.

Дослідження Тітченера та будування нової школи структуралізму. Основні відмінності від психології Вундта. Дослідження Ебінгауза.

Тема 8: Розвиток психології в кінці XIX на початку XX ст.. Поява та розвиток функціоналізму та біхевіоризму.

Поняття про функціоналізм. Витоки функціональної психології. Вплив теорії Ч.Дарвіна та досліджень Ф.Гальтона на появу та подальший розвиток функціональної психології. Вюрцбурзька школа психології (О.Кюльпе) та її основні ідеї. Вплив ідей Ф.Бrentано на розвиток функціональної психології.

Родоначальник функціональної психології В.Джеймс та його основні ідеї. Предмет вивчення у психології – функції свідомості. Поняття про течії свідомості та психіки у В.Джеймса.

Ідеї Г.Керра та Дж. Енджелла та набуття функціональною психологією офіційного статусу напрямку науки.

Проблема об'єктивності психологічного дослідження. Філософські основи біхевіоризма як науки про поведінку. Біхевіоризм та проблема активності в психології. Ортодоксальний біхевіоризм Д.Уотсона. Внесок Е.Толмена, В.Вудвортса та ін. у становленні та розвитку біхевіоризму. Основні течії в біхевіоризмі: когнітивний біхевіоризм К. Хала, оперантний біхевіоризм В.Скінера. Основні експерименти та результати наукових досліджень, отримані в рамках цього напрямку. Концепції особистості, які примикають до біхевіоризму.

Тема 9: Поява та розвиток психоаналізу (10-і рр. XX ст. – сер. 30-х рр. XX ст.).

Проблема несвідомості в психології. Історія виникнення психоаналізу. Етапи розвитку психоаналізу. Наукові, історичні та соціальні передумови виникнення та становлення психоаналізу.

Фрейд та його класичний психоаналіз. Поняття про несвідоме. Структура свідомості. Психосексуальні стадії розвитку дитини.

Послідовники Фрейда. Аналітична теорія Юнга. Критика теорії Фрейда. Поняття про колективну та індивідуальну психіку. Поняття про архетип та їх характеристика. Вчення про екстраверсію та інтроверсію. Теорія про психологічні типи.

Індивідуальна психологія Адлера. Критика теорії Фрейда. Поняття про індивідуальний стиль життя. Теорія компенсації та суперкомпенсації.

Теорії неофрейдистів (Г.Фрейд, К.Горні, Е.Фромм, Салліван та ін.). Історичні долі психоаналізу та його творців.

Тема 10. Поява та розвиток гештальт-психології (10-і рр. XX ст. – сер. 30-х рр. XX ст.).

Витоки гештальтпсихології. Поняття гештальт. Дослідження феномену руху Вертгеймера. Дослідження сприймання та його основних засобів організації у рамках

гештальтпсихології. Поняття про фі-феномен. Дослідження мислення Келером. Поняття про інсайт. Продуктивне мислення у людини.

Теорія поля К.Левіна. Поняття психологічного поля. Відмінності між поняттями потреби та квазіпотреби. Поняття фрустрації, бар'єру, валентності, руху та ін.

Тема 11: Поява та розвиток гуманістичної та когнітивної психології у II пол. XXст.

Витоки гуманістичної психології.

Теорія Маслоу про потреби. Поняття потреби. Ієрархія потреб. Поняття про само актуалізацію. Основна критика теорії Маслоу.

Клієнт-центрований підхід Роджерса. Поняття про само актуалізацію та відмінності від само актуалізації Маслоу. Поняття про досвід. Основні поняття психотерапії Роджерса.

Порівняльна характеристика трьох основних напрямків сучасної психотерапії: психоаналізу, біхевіоризму та гуманістичної психології.

Витоки когнітивної психології, вплив на її розвиток когнітивного біхевіоризму, гештальтпсихології. Предмет дослідження – всі психічні процеси людини, а саме, як відбувається переробка інформації з навколишнього світу. Основні представники У.Найссер, Д. Миллер, Д.Брунер та ін. Метафора комп'ютера в когнітивній психології. Роль інтроспекції. Роль несвідомого у когнітивних процесах людини. Пізнавальні процеси у тварин.

Тема 12: Поява та розвиток психології в Україні. (4 год.).

Психологічні погляди філософів епохи Київської Русі. Психологія в “братських школах”. Психологічні погляди І. Вишенського. Г. Сковорода про душу і світ. Психологія в Києво-Могилянській академії. Розвиток психологічних ідей українськими філософами Ф. Прокоповичем та Г.Кониським. Вчення про ноосферу В. Вернадського. Вчені – психологи у Львівському університеті: Ю. Охорович, С. Балей. Розвиток української психології в радянський період: Харківська школа (Гальперін, Запорожець, Божович та інші); дефектологія – І. Соколянський та О. Мешеряков; історія психології – В. Роменець. Г. Костюк як вчений та організатор наукових досліджень на Україні. Проблеми становлення сучасної української психології.

3.ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

У процесі проведення лекційних, практичних, семінарських та інших видів навчальних занять з курсу використовуються такі методи:

- лекції, у тому числі - з використанням мультимедійних презентацій;
- фронтальне опитування;
- індивідуальне опитування;
- робота у групах;
- ділові ігри;
- розв'язок ситуаційних завдань, кейсів, практичних завдань(казусів).

4. ФОРМИ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ УСПІШНОСТІ СТУДЕНТІВ

Поточний контроль здійснюється під час проведення семінарських занять і має на меті перевірку рівня підготовленості студента до виконання конкретної роботи. При поточному контролі оцінці підлягають: рівень теоретичних знань та вміння працювати з науковою літературою, знання матеріалу, продемонстрованого у виконаних (як правило) індивідуальних завданнях; обґрунтованість висновків, а також самостійність та повнота вирішення практичних завдань та аналізу матеріалів; активність та систематичність роботи на заняттях; результати виконання домашніх завдань, тестів, експрес-опитувань тощо.

Форми проведення поточного контролю: усне опитування студентів, вирішення практичних завдань, тестові завдання (для зацікавленості у навчанні, розвитку здібностей студента може бути передбачено виконання інших, індивідуальних для кожного студента завдань).

Проміжний контроль проводиться після вивчення відповідних тем або блоку тем з метою з'ясування ступеню засвоюваності студентами відповідного об'єму опрацьованого та вивченого матеріалу та подальшої оцінки рівня отриманих знань.

Форми проведення проміжного контролю: контрольна робота, колоквіум експрес-контроль на лекціях, тестове опитування, співбесіда (усне спілкування).

Підсумковий контроль у формі іспиту.

5. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

5.1. ОСНОВНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Данилюк І. Історія психології в Україні. – К.: Либідь, 2002. – 152 с.
2. Лихи Т. История современной психологии. – СПб.: Питер, 2003. – 448 с.
3. Корольчук М. С., Криворучко П.П. Історія психології: Навч. посібн. – К.: Ельга, Ніка-Центр, 2004. – 248 с. (або видання Корольчук М. С., Криворучко П.П. Історія психології: Навч. посібн. – К.: Кондор, 2009. – 232 с., Корольчук М.С., Криворучко П.П. Історія психології: Навч. посібник: К.:Ельга, Ніка-Центр, 2010. – 248 с.)
4. Маноха І.П., Роменець В.А. Історія психології ХХ століття: Навчальний посібник для ВНЗ. – 2-е вид. – К.: Либідь, 1998. – 992 с. (або видання Маноха І.П., Роменець В.А. Історія психології ХХ століття: Навчальний посібник для ВНЗ. – К.: Либідь, 2003 – 990 с.; Маноха І.П., Роменець В.А. Історія психології ХХ століття: Навчальний посібник для ВНЗ. – К.: Либідь, 2007 – 832 с.)
5. Марцинковская Т.Д. История психологии. – М.: Академия, 2009. – 544 с.
6. Саугстад П. История психологии. От истоков до наших дней. – Самара: Бахрах. – М, 2008. – 544 с.
7. Benjafield J. G. A History of psychology. – Boston, 2000. – 391 p.
8. Lundin R.W. Theories and System of Psychology. – 5 ed. – Lexington: Heath and Company, 1996. – 432 p.

5.2. ДОПОМІЖНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Авгеева С.Н. История психологи. – СПб: Нева, 2000.
2. Адлер А. Практика и теория индивидуальной психологии. – М., 1995.
3. Анцыферова Л. И. Развитие и современное состояние зарубежной психологии. – М., 1994.
4. Аристотель. О душе. Соч. в 4-х томах. Т. 1. – М., 1975.
5. Берн Э. Игры, в которые играют люди. Люди, которые играют в игры. – Л., 1992.
6. Берн Э. Трансакционный анализ и психотерапия. – СПб., 1992.
7. Вертгеймер М. Продуктивное мышление. – М., 1984.
8. Гальперин П.Я., Ждан А.Н. История психологи. – М.: Акад. проект Деловая книга, 2002. – 832 с.
9. Ждан А. Н. История психологии: от античности до наших дней. – М.: Наука 1990. – 355 с.
10. Ждан А. Н. История психологии: Учебник, М. Педагогическое общество России. 2003. – 478 с.
11. Жуков С. М., Жукова Т. В. Історія психології. – К.: Кондор, 2009. – 232 с. (або видання Жуков С. М., Жукова Т. В. Історія психології. – К.: Либідь, 2005. – 224 с.)
12. История психологи в лицах. Персоналии.- М.: ПЕР СЭ, 2005. – 783 с.
13. Лучинин А.С. История психологи: Учебное пособие. – М.: Изд-во «Экзамен», 2005. – 288с.
14. Малашкина М. Популярная история психологии. – М.: Вече, 2002. – 480 с.
15. Роджерс К. Взгляд на психотерапию. Становление человека. – М., 1994.
16. Розвиток філософської думки на Україні. – Львів, 1992.
17. Роменець В. А. Історія психології стародавнього світу і середніх віків. – К., 1983.
18. Роменець В. А. Історія психології. Відродження. – К., 1987.
19. Роменець В. А. Історія психології ХVІІІ століття. Епоха Просвітництва: Навч. посібн. – К.: Либідь, 2006. – 1000с
20. Роменець В. А. Історія психології. Кінець ХІХ – початок ХХ ст. – К.: Вища школа, 1996.
21. Роменець В. А. Історія психології ХХ ст. – К.:Либідь, 1998. – 989 с.
22. Степанов С. Психология в лицах. – М.: ЭКСМО-Пресс, 2001.

23. Сто великих психологов. – М.: Вече, 2004. – 427 с.
24. Теория личности в западно-европейской и американской психологии // Ред.-сост. Д. Я. Райгородский. – Самара, 1996.
25. Франкл В. Человек в поисках смысла. – М., 1990.
26. Фрейд З. Введение в психоанализ. Лекции. – М., 1991.
27. Фрейд З. Психология бессознательного. – М., 1989.
28. Фрейдджер Р., Фейдимен Д. Личность: теории, эксперименты, упражнения. – СПб., 2002.
29. Фромм Э. Анатомия человеческой деструктивности. – М., 1997.
30. Фромм Э. Бегство от свободы. – М., 1990.
31. Хорни К. Женская психология. – СПб., 1993.
32. Хорни К. Невротическая личность нашего времени. – М., 1993.
33. Хрестоматия по истории психологии (период открытого кризиса) // Под ред. П. Я. Гальперина, А. Н. Ждан. – М.: Изд-во МГУ, 1990.
34. Хрестоматия. История зарубежной психологии (30-60-е годы XX в.) // Под ред. П. Я. Гальперина, А. Н. Ждан. – М.: Изд-во МГУ, 1986.
35. Хьелл Л., Зиглер Д. Теории личности. – СПб.: Питер, 1998.
36. Шульц Д., Шульц С. История современной психологии. – СПб.: Евразия, 2002.
37. Эриксон Э. Идентичность: юность и кризис. – М., 1996.
38. Юнг К. Г. Аналитическая психология. – СПб., 1994.
39. Юнг К. Г. Архетип и символ. – М., 1991.
40. Ярошевский М. Г. История психологии. – М., 1992/1985.
41. Benjafield J. G. A History of psychology. – Boston, 2000. – 391 p.
42. Lonner W.J., Malpass R.S. Psychology and Culture. – Boston: Allyn and Bacon, 1994. – 317 p.
43. Lundin R.W. Theories and System of Psychology. – 5 ed. – Lexington: Heath and Company, 1996. – 432 p.
44. Psychologia: Podrecznik akademicki / Red. nauk. J. Strelau, D. R
45. Russell R.W. Psychology in ist world context // American Psychologist . – 1984.– 39 (9). –Р. 1026–1031.
46. Махній І.П., Скок М.А. Історія психологічної думки: Навч.посібник [Електронний ресурс]. – Чернігів: Чернігівський національний університет ім. Т.Г. Шевченка, 2010: <http://makhnii-history.blogspot.com/>

ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСИ:

1. Інститут соціології НАНУ <http://www.i-soc.com.ua/institute/>
2. Портал “Соціологія” <http://socio.rin.ru>
3. Портал PSYLIB <http://www.psylib.org.ua/>
4. Соціологічна асоціація України <http://www.sau.kiev.ua/>
5. American Sociological Association <http://www.asanet.org/>
6. European Sociological Association <http://www.europeansociology.org/>
7. International Sociological Association <http://www.isa-sociology.org/>
8. Journal of Personality [http://onlinelibrary.wiley.com/journal/10.1111/\(ISSN\)1467-6494](http://onlinelibrary.wiley.com/journal/10.1111/(ISSN)1467-6494)
9. Journal of Personality and Social Psychology
<http://psycnet.apa.org/index.cfm?fa=browsePA.volumes&jcode=psp>